

Det kan oplyses, at dette synspunkt på spørgsmålet om MAI-aftalens ekspropriationsbestemmelse støttes i ministererklæringen fra OECD ministerrådsmøde den 27.-28. april 1998 (erklæringens punkt 5), ligesom nødvendigheden af at indarbejde miljøspørgsmål erkendes (erklæringens punkt 6).

Kopi af ministererklæringen vedlægges. (Ikke optrykt her).

Når forhandlingerne om MAI-aftalen genoptages, vil Miljø- og Energiministeriet fortsat følge disse og løbende vurdere behovet for yderligere undersøgelser af de miljømæssige konsekvenser for Danmark.

Spm. nr. S 1312

Til fødevarerministeren (7/9 98) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Har ministeren i svaret på spørgsmål nr. S 1209 taget højde for resultaterne af en dansk undersøgelse vedrørende resistente bakterier hos bl.a. svineproducenter – og vil ministeren på den baggrund igen overveje at udstede et totalt forbud mod brug af antibiotiske vækstfremmere?«

Begrundelse

Ministeren afviser i svaret på spørgsmål nr. S 1209 at indføre et totalt forbud mod antibiotiske vækstfremmere i Danmark.

Dette er efter spørgerens opfattelse et utilfredsstillende svar, idet det betyder, at svineproducenterne fortsat vil anvende vækstfremmere i foderet til smågrise.

Ministeren hævder, at et totalt forbud vil være i strid med EU-traktaten. Men ministeren vil kunne bruge EU's såkaldte nød klausul, hvis der er risiko for at resistens spredes fra dyr til mennesker. I den forbindelse omtales i et Rit-zau-telegram den 3. september 1998 en undersøgelse, der viser, at svineproducenter har flere resistente bakterier i kroppen end andre mennesker. Denne resistens er uden tvivl overført fra dyrene. Netop derfor bør brugen af antibiotiske vækstfremmere straks stoppes i svineproduktionen.

Svar (16/9 98)

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Statens Veterinære Serumlaboratorium har oplyst mig om følgende:

»Den danske undersøgelse af forekomsten af resistente bakterier hos forskellige befolkningsgrupper, bl.a. svineproducenter, viser, at der generelt set ikke er forskelle i forekomsten. Undtagelser udgøres dog af resistens overfor stofferne nitrofurantoin og tylosin, hvoraf sidstnævnte anvendes som vækstfremmer.

Nitrofurantoin er kun registreret til behandling af mennesker, og årsagen til den forøgede forekomst af resistens blandt svineproducenter kendes ikke.

Da tylosin anvendes i betydelige mængder som vækstfremmer samt til behandling af sygdom hos svin, anses det for sandsynligt, at den forøgede tylosinresistens hos svineproducenter stammer herfra, enten ved direkte overførsel af resistente bakterier fra svin til mennesker, eller – mere sandsynligt – ved, at svineproducenterne udsættes for tylosin gennem indånding af støv fra foder.

Selv om forskellen mellem svineproducenter og de andre befolkningsgrupper er statistisk sikker, skal der dog gøres opmærksom på, at der er tale om en forholdsvis lille stikprøveundersøgelse, og at resultaternes gyldighed for befolkningen som helhed kendes ikke.

Der skal endvidere gøres opmærksom på, at forhøjet tylosinresistens hos enterokokker ifølge Statens Seruminstitut ikke udgør en sundhedsrisiko for mennesker, jævnfør den evaluering af tylosin, som er foretaget af Statens Veterinære Serumlaboratorium,«

som jeg henholder mig til, idet jeg dog vil tilføje, at evalueringen af tylosin medførte, at jeg den 13. januar 1998 anmodede Kommissionen om en hurtig revurdering af stoffet, da jeg ikke finder, at betingelserne for en godkendelse længere er opfyldte som en følge af den nye viden, som den danske evaluering har bragt for dagen.

Spm. nr. S 1336

Til udenrigsministeren (9/9 98) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil udenrigsministeren forklare, hvad der menes med at Det europæiske Råd afholder et